

[Ministeren for skatter og afgifter.]

Må jeg ikke sige til fru Litten Hansen, at der er ikke noget misforhold hverken mellem mig og mine embedsmænd eller mellem vor ordfører og mig. Man kan jo ikke, som fru Litten Hansen gjorde det, vælge sig nogle enkeltstående ud af bemærkningerne og sige, at så er embedsmændene af den opfattelse, at det her er forkert. Fordi man kan finde enkelte eksempler — det stod der udtrykkeligt, og det citerede fru Litten Hansen korrekt — hvor der var tale om en negativ dobbeltbeskatningseffekt, så kan det da ikke føre til, at man skal undlade at gøre noget ved problemet for det store flertal, hvor der er tale om en dobbeltbeskatningseffekt. Hvis det er det, argumentationen går på, så tæller det altså ikke voldsomt stærkt hos mig.

Lidt af det samme er tilfældet med hr. Kaj Hansens argumentation, bare for at nævne et eksempel. Hr. Kaj Hansen sammenligner en forhøjelse på 10 pct. af pensionerne med, at nu skal der lægges 25 pct. oven i udbyttet. Det er jo ganske enkelt noget sludder. Det, der stilles forslag om her, er jo en 25 pct.s lempelse af den beskatning, der hviler på de udloddede udbytter. Hvis man vil føre sin argumentation på at sammenstille 10 og 25, når der i øvrigt overheadet ikke er nogen baggrund for en sammenligning, så er det klart, så kommer man ikke nogen vegne med sin argumentation.

Det er det samme med sammenhængen over til septemberforliget. Det må ses i en helhed og også ses i sammenhæng med det antal personer, det lykkedes at holde i arbejde i den vinter, vi har passeret, i kraft af de foranstaltninger, der blev gennemført i septemberforliget.

Når hr. Kaj Hansen specielt nævner miljøinvesteringerne, så er det vel det dårligst tænkelige eksempel, fordi de jo ikke mindst kommer dem, der arbejder på arbejdspladserne, til gode.

Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger yderligere. Jeg skal sige til hr. Ømann, at han kan være sikker på, at en socialdemokratisk regering loyalt opfylder sine løfter. Det er korrekt, at vi gør det her. Når vi indgår aftaler, så opfylder vi også disse aftaler, og det er uanset, hvem de er indgået med.

Jeg skal til hr. Hagen Hagensen, som stil-

lede spørgsmålet, om det var lige så godt et regelsæt, som anvendes i andre EF-lande, sige, at det er min vurdering, at det regelsæt, der er fremsat forslag om her, er et regelsæt, som er bedst muligt, når vi skal bruge godtgørelsesordningen og skal have det til at fungere i forhold til det danske beskatningssystem i øvrigt. Det er jo rigtigt, at man ikke kan rive det ud af sammenhængen. Jeg vil også mene, at det regelsæt, vi har stillet forslag om her, på en række områder er mere enkelt end en række af de regelsæt, der anvendes i andre lande, men det er klart, at det er en af de ting, vi mere detaljeret kan komme ind på under udvalgsarbejdet. Det samme gælder de problemer, der knytter sig til udligningsskatten, og som blev rejst både af hr. Hagen Hagensen og af hr. Anders Andersen.

Jeg tror, det er rigtigt, som hr. Anders Andersen var inde på, at dette egner sig bedst til udvalgsarbejde. Det egner sig bedst til at opstille en række eksempler, der viser, hvordan det fungerer under forskellige forudsætninger i forskellige firmaer. Det er klart, at jeg på dette som på andre områder er parat til at medvirke til en analyse af disse ting.

Jeg er enig med hr. Anders Andersen i, at når man skal vurdere disse ting, så skal man vurdere den samlede beskatning og det samlede antal skatteregler, der er, for at man kan få et korrekt billede og et korrekt sammenligningsgrundlag landene imellem.

Hr. Kampmann rejste spørgsmålet, om vi opnår et tilstrækkeligt resultat, når denne godtgørelse kun er på 25 pct. Hr. Kampmann nævnte det i forbindelse med ønsket om øget neutralitet og den konkurrencemæssige stilling i forhold til virksomheder i udlandet. Jeg skal ikke her give nogen udtømmende redegørelse for disse ting, men det er jo sådan, at tendensen vil være den samme. Det er klart, at det ikke vil have samme effekt med en udligning på 25 pct., som hvis det var en højere godtgørelse, der blev givet. Jeg vil mene, at der vil være en effekt, men selvfølgelig ikke så stærk, som hvis det havde været en højere grad af godtgørelse. Men her kommer jo ikke mindst provenubetræktningerne ind som en væsentlig faktor i vurderingen af, hvad der rent sagligt er baggrund for at gennemføre i den nuværende økonomiske situation.